

Abstrakt

Předkládaná práce se snaží prozkoumat československou etnografii a folkloristiku v období pozdního socialismu a poskytnout tím základ pro pochopení postsocialistické transformace etnografie v antropologii a etnologii. Hlavní teoretický rámec, ze kterého práce vychází, představuje kritická sociologie vědy Pierra Bourdieu. Teze se převážně zaměřuje na dvě instituce, kde se etnografie pěstovala – na Katedru etnografie a folkloristiky Univerzity Karlovy v Praze a na pražskou pobočku Ústavu pro etnografii a folkloristiku Československé akademie věd v období pozdního socialismu, tedy období pokrývajícího 70. a 80. léta 20. století. Kromě intelektuálního rozměru etnografie se práce snaží rozkrýt rozmanité praktiky etnografů jako například výzkumné metody, jazykové znalosti, psací návyky, vědecké hierarchie nebo postoje ke vzájemné kritice. Hlavním argumentem této práce je, že zatímco nálepka etnografie v 90. letech 20. století vymizela, praktiky etnografů se i nadále podílely na utváření vznikající české antropologie a etnologie. Práce intenzivně čerpá z etnografických spisů, z rozhovorů s bývalými etnografy a ze sekundární literatury. V menší míře pak čerpá z dochovaných dokumentů.

Klíčová slova: dějiny etnografie a folkloristiky, dějiny české antropologie, dějiny antropologie, postsocialismus, kultura sváru, akademická historie, kritická sociologie, orální historie